

ס"ן צ"ן הצדקה 234 ✓

המרצה 4/94

16/11/94

בבית הדין להגבלים עסקיים בירושלים
בפני כבוד אב בית הדין, השופט נאור

בענין שבין: אוריאל פרידמן

המבקש

- נגד -

- לכין: 1. הממונה על ההגבלים העסקיים
2. תעשיות מזון חנובה
3. מחלבת מלקמן בע"מ

המשיבים

ה ח ל ט ה

בפני בקשה להארכת מועד להגשת ערר - לפי סעיף 22(ב) לחוק ההגבלים
עסקיים - על החלטתו של הממונה על ההגבלים העסקיים מיום 29.8.94 כפי
שפורסמה ביום 8.9.94, לפיה הסכים הממונה למיזוג המשיבות 2 ו-3 שהן
תנובה ומחלבת מילקמן בע"מ. הבקשה הוגשה ביום 23.10.94 כשהמועד
האחרון להגשת ערר היה 9.10.94.

המבקש הינו כלכלן המריצג מאז 1993 מספר מחלבות קטנות ובינוניות בפני
המועצה ליצור ושירות חלב והוא עומד מאחורי התארגנות בלתי מאוגדת
הקרויה "ארגון המחלבות הבינוניות והקטנות בישראל".

על פי החלטת הגיבו המשיבים בכתב לבקשה להארכת מועד ולמבקש ניתנה
אפשרות נוספת להגיב בכתב.

הגעתי לכלל מסקנה שיש לדחות את הבקשה. בענייני מיזוג חברות ישנה חשיבות רבה להכרעה מידית ככל הניתן. כפי שקבע בית המשפט העליון בע"א 4843/91 אוסם תעשיות מזון בע"מ נ' עלית תעשיות ישראליות בע"מ ואח' פ"ד מ(1) 876, 879: "... התמונה החקיקתית הכוללת המתקבלת הינה כי במקרה של מיזוגים יש חשיבות מיוחדת למהירות ההליך וליעילותו - הן בצדו המינהל והן בצידו השיפוטי וזאת מעבר לשיקולי היעילות רגילים..."

מקובלת עלי טענת המבקש לפיה קיימת סמכות להאריך מועד כאמור בבקשתו. השאלה איננה שאלה של סמכות אלא שאלה של אופן הפעלת שיקול הדעת. בענייננו - וכפי שעולה מפירוט השתלשלות העניינים בתגובת המשיבות - הליך מכירתה של מילקמן עקב הפסדים שסבלה - התמשך תקופה לא קצרה. פרט לתנובה לא נמצא למילקמן רוכש פוטנציאלי. בסעיף 9(ב) לתצהירו מצוין המבקש שסבר שראוי יהיה לערוך על ההחלטה, כפי שהוא מבקש לעשות בבקשתו זו, רק אם יהיה לפחות "רוכש רציני" אחד שירצה להגיש הצעה נגדית להצעתה של תנובה ומצב זה נוצר רק לאחרונה. בתשובות המשיבות הן עומדות בין השאר על כך שהמבקש לא הצביע אפילו על זהותו של אותו גורם עסקי הקיים למענתו. למרות טענה זו בתגובת המבקש (ראה סעיף 3(ב)) אין אותו "גורם עסקי" מוזכר בשמו.

אד העירר לענייננו הוא שעל יסוד האמור בתגובות המשיבות אני סבורה שמשושהשתיה המבקש בהגשת ערר נוצר מצב שהתערבות בו (בדרך של הארכת מועד) יש בה כדי ערעור הבטחון העסקי של המשיבות 2 ו-3 ללא הצדקה מספקת.

מילקמן מציינת בתגובתה שורה של צעדים שנעשו כבר בעקבות המיזוג, לרבות פיטורי עובדים וקבלת חלק הארי של התמורה. אין אני רואה הצדקה

המרצה 4/94

16/11/94

לערוך מעין "משפט זוטא" בשאלה אלו צעדים המתחייבים מהסכם המיזוג
נעשו באילו מועדים. מקובלת עלי טענת המשיבות כי היום כבר נוצר מצב
בלתי הפיך. אין הצדקה להשאיר את המשיבות בשלב זה, לאחר שחלף המועד
להגשת הערר, באי-ודאות כלכלית לגבי עתיד המיזוג ובפרט כשכאמור, לא
עלה אפילו על פני הבקשה מהי האלטרנטיבה הקיימת, אם בכלל, לרכישת
מילקמן על ידי חנובה.

בנסיבות מהרה זה, העובדה שהמבקש נמנע מלפעול במועד כך שנוצר מצב בו
קשה להחזיר את הגלגל אחורנית, יש בה כדי למנוע העתירות לבקשה להארכת
מועד. אני דוחה איפוא את הבקשה ללא צו להוצאות.

העתק החלטה זו יועבר למבקש ולשלושת המשיבות.

ניתן היום 16/11/94, בהעדר.

16/11/94
אב"ד, מ' נאור
בית המשפט המחוזי בתל-אביב
חני מאסר
שהעתק זה נכון והנתיים למקור
16-11-94
מס' 17
מס' 17
מס' 17